

[Hagbart Berg.]

sig i det foreliggende Forslag til de mest paa-krævede Opgaver; nemlig for det første at lempe Formueskatten for Formuer med ringe eller ingen Afkastning og dernæst at ændre Selskabsbeskatningen paa en saadan Maade, at den opfordrer Selskaberne til i øget Grad at konsolidere sig.

Nu ved vi — og der har været Varsler i saa Henseende —, at man fra anden Side vil køre op med det svære Skyts i Anledning af dette Lovforslag, og man kan jo ogsaa spørge: Er det ikke politisk set halsløs Gerning at lempe Formueskatten, naar den en Gang er sat op? Der vil her være en vid Mark for at appellere til Misundelsen hos de mange, der ikke faar nogen Lettelse. Dog, da Venstre tog fat paa Arbejdet med at bringe Statens Udgifter ned, var det første, vi gjorde, ikke i de enkelte Tilfælde at slaa op i Statistisk Aarvog for at undersøge, hvor mange Tusinde Vælgere der muligvis vilde føle sig ilde berørt af denne eller hin Foranstaltning. Nej, vi sagde, at denne Omregulering saglig set var baade forsvarlig og nødvendig, og det Arbejde fra sidste Samling skal nok blive staaende, selv om vi før eller senere faar en Regering af anden Partifarve.

For Venstre vil det afgørende i den foreliggende Sag være, at vi finder det urimeligt, finder det uretfærdigt, at mange Formueejere maa svare høje Afgifter af Formuer, der paa Grund af de nuværende Konjunkturer kun giver lille eller ingen Afkastning. Det maa ogsaa erindres, at mange af de paagældende Personer foruden Formueskatten skal betale høje Ejendoms-skatter af de samme Formuegenstande.

Spørgsmaalet bliver da, om den højtærede Finansminister har løst Problemet paa en tilfredsstillende Maade i det foreliggende Lovforslag. Vi er vist alle klar over, at det er en overordentlig vanskelig Opgave, den højtærede Finansminister her er gaaet ind til. Hvad enten den ene eller den anden Fremgangsmaade bringes i Forslag, vil der kunne gøres Indvendinger, vel ogsaa berettigede Indvendinger. Jeg er derfor glad ved, at den højtærede Finansminister har betegnet dette Lovforslag ikke som et Ultimatum, men som et Forhandlingsgrundlag.

Om de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg ikke gøre ret mange Bemærkninger, da den højtærede Finansminister saa udførligt har gjort rede for disse Bestemmelser ved Fremsættelsen. Princippet i § 1 er, at Formueskatten sættes i Forhold til Formueudbyttet, dog med en

vis Begrænsning. Formueskatten vil komme til at rette sig dels efter, hvor stor en Part Formueudbyttet udgør af Mandens samlede Indkomst, og dels efter, hvor høj vedkommendes samlede Indkomst er. Har den paagældende en stor Indtægt ved Siden af Formueudbyttet, bliver den samlede Indkomstskat høj efter Lovens stærke Progression, og Lettelsen i Formueskatten vil i saadanne Tilfælde blive væsentlig mindre, end hvor en saadan Særindtægt ikke haves. Det kan der neppe indvendes noget imod.

Der er sat en Begrænsning i Nedsættelsen af Formueskatten, nemlig at Nedsættelsen højest maa udgøre Halvdelen af den nuværende Skat; denne Begrænsning er sat af Hensyn til Statsfinanserne, men det kan ikke nægtes, at en saadan Bestemmelse gør Princippet mindre rationelt. Jeg maa ogsaa finde det rigtigt, at der i Formueudbyttet kan frastrages et Beløb for Ledelsen af Bedriften — om Lovforslaget saa her netop har truffet det rette, er en af de Ting, vi kan forhandle om i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Hvis man vil prøve at foretage Beregninger, vil det vise sig, at dette Lovforslag ikke vil betyde nogen større Lettelse for de mindre Formuer, end vi har i vor nugældende Lovgivning, naar de paagældende samtidig kun har en mindre Indkomst, en Indkomst paa 2 000—3 000 Kr. eller saa. I saa Tilfælde er Lettelsen i Formue- og Indkomsts-katten nogenlunde ens efter de nuværende Regler og efter det foreliggende Lovforslag, i visse Tilfælde er Nedsættelsen endogsaa en lille Smule større efter den nugældende Lov. Hvis man eksempelvis vil tage en Formue paa 40 000 Kr., der er forbundet med en Indtægt paa 4 000 Kr., saa er Stillingen dog den, at en saadan Formue vil faa en Nedsættelse paa 30 Kr. 50 Ø., men efter den nuværende Lov kun paa 13 Kr. Det vil imidlertid føre for vidt at gaa alle disse Eksempler igennem. Det er klart, at naar man gaar til en Lettelse af Formueskatten, maa Lettelsen naturligvis blive størst for de store Skatter.

Jeg tør vistnok sige, at det springende Punkt er dette: hvor Grænsen for Adgang til Nedsættelse bør være, hvilken Procent for Afkastning man skal begynde med. Jeg for mit Vedkommende — og jeg er ikke ene om denne Opfattelse i mit Parti — skal ikke lægge Skjul paa, at jeg finder den foreslaaede Grænse her lovlig høj, ogsaa naar man tager i Betragtning, at Tiden ikke er inde til en almindelig Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten.

Erhvervenes Skatteudvalg har stillet